

- a. at der foreligger gyldig Bestemmelse om Ligbrænding;
- b. at der foreligger Dødsattest, udstedt af den Læge, som har behandlet den afdøde under hans sidste Sygdom, samt en Erklæring fra samme Læge om, at der efter hans Skøn ikke er nogen Grund til Mistanke om, at Døden er foraarsaget ved en Forbrydelse. Er den afdøde under sin sidste Sygdom ikke blevet behandlet af en Læge, skal Dødsattesten og den nævnte Erklæring være udstedt af Kredslægen (i København Stadslægen) paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket. Politiet kan derhos, naar det finder Anledning dertil, altid kræve, at den nævnte Erklæring skal skal være afgivet af Embedslægen;
- c. at Dødsfaldet er anmeldt for Skifteretten og til Ministerialbogen (i de sønderjydske Landsdele til Personregisteret).

Efter Lovens § 3 træder Loven i Kraft den 1. Juli 1923. Samtidig sættes den danske Lovgivning om Ligbrænding i Kraft i de sønderjydske Landsdele. De før Lovens Ikrafttræden i de sønderjydske Landsdele gyldige afgivne Erklæringer om Ligbrænding bevarer deres Gyldighed, selv om de ikke opfylder Betingelserne efter denne Lov.

Endelig bemyndiges Justitsministeren til at lade den tidligere Lov optrykke.

Loven vedtoges i det væsentlige uforandret som foreslaaet af Justitsministeriet, idet der kun efter Forslag af Landstingets Udvalg udstemtes en Bestemmelse om, at der fra eventuelle Kreditorer i den afdødes Bo kunde fremsættes Indsigelse imod Ligbrænding, for saa vidt Omkostningerne derved maatte overstige, hvad der vilde medgaa til en sømmelig Begravelse. Af Begravelsesvæsenet i København modtog Udvalget nemlig Oplysning om, at Ligbrænding i København er mindre bekostelig end en tilsvarende Begravelse. Derhos foretog Udvalget en nærmest redaktionel Ændring. I Betænkningen nævnes, at nogle „Medlemmer har bl. a. ment, at man burde gaa til at opgive Kravet om, at der skal foreligge en *skriftlig* Erklæring fra den afdøde, og nøjes med en mundtlig Villiestilkendegivelse, men denne Tanke har ikke fundet tilstrækkelig Tilslutning.“ Endvidere motiverer Udvalget, hvorfor det efter de ovenfor omtalte Erklæringer fra Embedslægerne er enedes om at bibeholde Lovforslagets Bestemmelser om Lægeerklæringen. — Dette sidste Punkt blev i Folketinget paa ny Genstand for